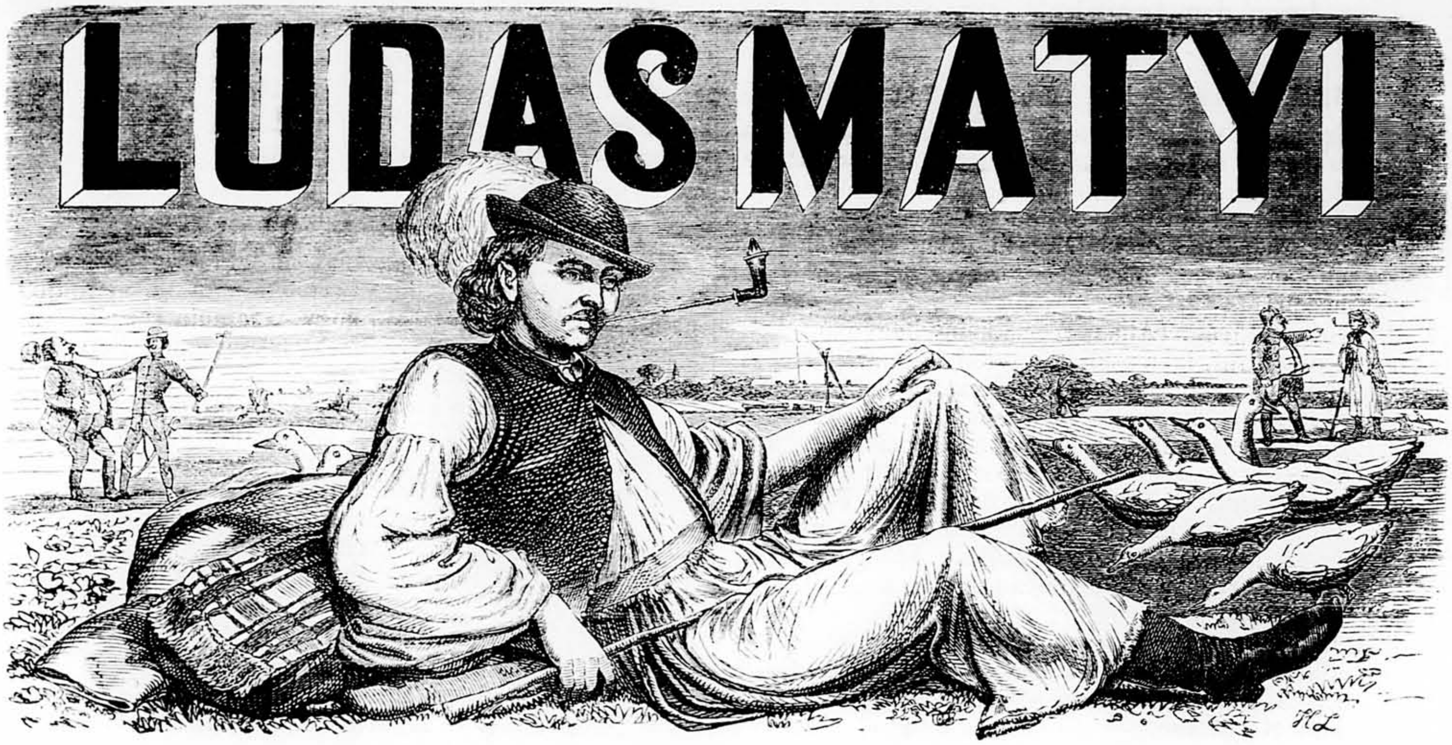

a magyar nép mulattató képes ujsága.

Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra csak egy forint.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba 3 korona-utcza, 18. szám alá küldendő.	Pest, oct. 20. 1867. 29. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely Ludas Matyinak van szánva.

Az osztrák-magyarokhoz!

„A honnak egy igaz zászlója van.
Ezt mi álljuk körül.
S ti elhagyátok a hon zászlóját —
Elhagyátok gyáván és hütlenül.“

Óh mint illik reátok bölcs urak!
Petőfi mondata. —
Ti osztrák magyarok! közös konyhán
Élősködők tányérnyaló hada!

Nektek nem kell, — óh hogy is kellene
Nemzetünknek szine?
Nektek csupán a fekete sárga
Czafrang kell, mert ennek vagytok hive.

Dicsö szabadságunk szent jelvénye
Nem is nektek való.
Szabadokból szolgák lettetek ti!
S kezetökben van már a foglaló.

Elalkuván ősi szép hazánkat . . .
— Az osztrák vette meg. —
Mint birka nyáj a kolompos után
Szédelegve jár a kvótás sereg.

Hü lovagok! óh csak rohanjatok
Még tovább is vakon . . .
Menjetek bölcs vezéretek nyomán —
Sikomlós és tévelygős utakon.

Tudjátok meg, hogy a nép veletek
Egyuton nem halad.
A szabadság s függetlenség mellett
Mint a kőszál . . . szilárdon megmarad.

Ti már ugy is messze elhagyátok —
E honnak zászlóját,
Sáros lábbal azért tapodjátok . . .
Kossuth Lajost . . . a nép megváltóját.

LUDAS MATYI.

Azon divatczikkek ismertetése,

melyek a

párisi világkiallitáson a magyar osztályba be nem fértek.

1. **Közösügyi mellény.** Legujabb divatu, egészen uj szabás — a két oldalán nagy lyukkal. E divat eredete a közösügyi 67-es bizottmány idejéből ered, a a midőn t. i a gyülés alkalmával némelyek nagyon vakaródzván, két oldaláról ki vakarták mellényük oldalát. (Épen most késziti egyet Türrnek Hazai hazafi!)
2. **Quóta nadrág.** (Alias Wenckheim bugyogó.) Legujabb divat, igen szük szárakkal, hózentrágerrel viselhető s hátul gomboló. E divat eredete a quóta alku idejéből ered Bécsből, a midőn sok trakta és jóllakás alkalmával a magyar nadrág alkalmatlanná vált.
3. **Miniszteriális tubák.** (sárga és fekete.) Finom bécsi gyárbóli friss küldemény alkotmányos megyék használatára, gyakori prüszkölést, köhögést eszközöl, az agyvelőre jótékonyan hat s azt minden reactiónárius brandstiffereitól megtisztitja.
4. **Deák-hózentráger.** A legujabb minta szerint meglött alkotmány bőrből, közösügyes tarka himzéssel, kvóta csatokkal. (Bécsi gyártmány a hires Lusztkandel gyárából.)
5. **Koronázási váltók.** Stempelezettek, és stemplizettlenek, kibocsátotta gróf „Meghagyatik" ö méltósága! a megyei banderiumok ellátása végett, és most nem akad gazdája . . a ki beváltsa.— — — —

— — — — — — — — — — — — —

6. **Országgyülési egérfogók.** Igen praktikábilis szerszám, melybe mindenféle nyalánk állat ész nélkül bele rohan. A feltalálótól nagy hazánkfia Deák Ferencznek ajánlva, — a képviselőházbani alkalmazás végett, hol az egerek nagyon elszaporodtak (a menagirozó teremben.)
7. **Jobboldali bornyufejek.** Frikassirozva, delikát étel, különösen Bécsben nagy tetszésben részesülnek, minél fogva hazánkban sok helyen különös gonddal hizlalják.
8. **Baloldali paprika.** E nemesfaju füszer használatát 1866-ba sikerrel alkalmazták, a maga neméhen igen szép piros és véghetetlen erős, igazi csak tiszta ép magyar gyomornak való. Bécsben semmiféleképnem szeretik s épp azért ott nem is keresett czikk. (Nagyban termeszti Böszörményi és Madarász.)
9. **Delegátiónális hashajtó.** Ez a szer igen kellemetlen rosz és émelygös izü, valami bécsi doktor fedezte fel, s ez idő szerént hazánkbb lerakó helyet nyitottak vele, mert valami álhirek miatt rá fogták a magyarra, hogy kongestióban szenved.
10. **Municzipális nyulbőrök.** Legszebb példányokban kaphatók N. Kállóban, hová Szabolcs megye egyes vidékeiről kerülnek. E nyulaknak, melyek e szép bőröket adják, az a sajátságuk van, hogy a legkisebb neszre megriadnak, a lövéstöl meg szivők hasad meg s igy kevés fáradságba kerül bőrüket eláru sitani, — melyek ki késziteve alkotmányos bundának vagy köpönyegbélésnek igen pompások.
11. **Alkotmányos trikót,** Legujabb gyártmány és fölfedezés. A bécsi gyárak ez öltönyczikkel nagyon el vagynak foglalva, miután bizton reménylhető, hogy idők multával, midőn majd a quóta üdvösségtől mezitelenkké finánczoztatunk, ezen öltözékeket jutányos árban adhatják onnan felülről.
12. **Concordátum élesztő.** E czikk miután nem állandó gyártmány, nem ajánltatik, hirtelen megsavanyodik gyárosai pedig mindent elkövetnek hogy alkalmazható czikk legyen. Rómában már kezd ki menni a használatból, s a mi készlet van még azzal utravaló pogácsát sütnek a pápának.

Sziporkák.

Midőn 1848-ban a hazának férfiakra volt szüksége. B . . . táblabiró ur is, hogy a többi után ne maradjon, neje unszolására elhatárzá, hogy megmutatja, miszerint ő benne is meleg vér forr, elmegy börseregnek. Neje pompás kardot vett neki.

Több ismerős a csatába menetele előtt bucsuestélyt rendezett, melyre B . . . ur is meg volt hiva nejével együtt, ki látva hogy férje disz egyenruháját ölté fel, kérdi: miért nem köti fel kardját is?

„Azt nem teszem lelkem! — válaszolt a férj, — a kardért 50 frtot adtál. Meglehet éjfél felé jövünk haza, s a milyen zavaros idő van, még elvehetné tőlem valaki.

K. gróf diszes nagy palotát épitetett, melynek azonban kapuja szerfelett alacsony vala.

„Mért van ez?" kérdi valaki barátjától.

— Hát nem tudod, hogy nagy urakhoz csak meghajolva lehet bemenni.

„Hova megy ön? kérdi egy ur ismerősét.

— Egy barátomhoz! — mondá ez.

„Ugy már én is önnel megyek, mert én még egyet sem ismerek.

Egy köztiszteletü ur pesti ismerőjével falun kivül eső jószágára sétálván, az uton egy oláhczigánynak köszönt.

„Ugyan hogy tud egy oláhczigányt köszönésével megelőzni? kérdé ismerőse.

— Mért ne? — mond amaz — hisz szégyenleném, ha egy oláhczigány udvariasabb volna mint én.

Benedek egy huszár altiszttel találkozván az arczán levő sebhelyre czélozva — tréfásan kérdé:

„Melyik korcsmában vagdalták meg igy képét?"

— Königgrätznél — felelt elmésen a tiszt — hol tábornok ur fizette ki a bor árát.

Egy szinésznő perbe elegyedett egy orvossal. Kérdi a biró:

„Kegyed a perben hol kisasszony hol téns asszonynak van czimezve, melyik a való?

— Én uram szinésznő vagyok! volt a válasz.

Egy fiatal jogtudóst valaki ostoba szamárnak titulált, mi fölött az oly méregbe jött, hogy megakarta ölni a sértegetőt.

„Csillapulj barátom, — szólt kibékiteni akaró barátja — hiszen ha mindenkit megakarnál ölni, ki téged szamárnak tart, ugy alig maradna valaki életben azok közül, kik téged csak egyszer is láttak.

Egy vérmes fiatal ember megbotránkozván egy hölgy feltünő magaviseletén, felkiált:

„Elszeretném őt venni, csak hogy jól elpáholhassam.

Egy nő, mint meghivott vendégeivel tudatá — a 25-ik névnapját ünneplé, az estély folyamában valami fölött elmerengett s midőn egy a vendégek közül kérdezte, mi fölött ábrándozik, azt adá válaszul:

„Névnapomról eszembe jutott, hogy tegnap harminczhat éve atyám halálának. Akkor még csak négy éves valék. Istenem mily hamar repül az idő!

Egy koldust kérdeztek, miért nem megy inkább a szegényházba hogysem itt nyomorog?

„Azért — felelele ő — mert a szegény házra 200 frt. adósság van betáblázva, becsülletes ember nem mehet oda.

Egy versfaragó egy pástétom sütőt dicsőitett meg versekben, — mire az őt ebédre hivta meg, hol igen jó étvágygyal evett egész a pástétomig; de minden étvágya elmult midőn látta, hogy a pástétom alatt versei vannak. Neheztelésére válaszul e szavakat nyeré:

„Csak nem veszi ön rosz néven a viszonzást, hisz az nagyon méltányos. Ön verseket csinált pástétomaimra, én meg pástétomot az ön verseire.“

Egy urnak igen rest neje volt. Egyszer igy szólt hozzá:

„Ha te szarvas volnál, még talán tulajdon szarvaidat is restellenéd hordani?

— Valóban azokat férjem uramnak raknám fel! — volt a válasz.

Kurucz hangok.

VI.

Édes jó magyarom! szeretett hü népem!
Nagy baj ez a tied, baj, baj szörnyüképen,
Megáldott az Isten sok jó tehetséggel . . .
Pártviszály, tétlenség még is, hogy ront, tépdel?

Bécsi jó akarat, nagy uri barátság . . .
Előbb utóbb megront, tönkre teszen meglásd,
Dülő kapufélhez ne kösd hát lovadat . . .
Talpra magyar! ismerd, becsüld meg magadat.

VII.

Máté gazda becsületes
Politizáló hazafi!
Nem csak a németet szidja . . .
Dolgán is tud javitani.

Megtudja ezt a miniszter!
Irat hozzá nagy levelet,
Meghagyja, hogy Kossuth nevét
Még csak emliteni sem lehet.

És válaszol Máté gazda:
Vérrel pénzzel meghódolok
A parancsnak, . . de szivemnek
Majd csak magam parancsolok.

Bodrogi Jónás.

Eredeti levelek.

XXXV.

Téns uram!

Már megkövetem szépen kigyelmedet, hanem ezután már ne sajnáljék másképpen tekinteni, mivel én nem olyan ordináré ember vagyok, a kivel csak ugy fél vállról lehessék beszélni, — mingyárt megmondom miért?

Hát olvasta-e kigyelmed Kossuth Lajos tekintetes uramnak a legutolsó levelét, a mit valami Kemény ujság irónak küldött Pestre? Na kérem szeretettel, hát ott vagyok én abba a levélbe meg irva, mint olyan okos ember, a ki jobban meg értettem azt mint sok nagy ur és tudós, hogy mit tesz az, hogy ne hidj a németnek.

Elhidje téns uram! hogy nem adnám Bécs városáér azt, hogy a világ legelső nagy embere még engemet is ismer hirből, osztán még mikor okosabbnak tart annál is, a kihez mérve én csakugyan gulyásbojtár lehetek.

Irtam is levelet ü kigyelmének, a tekintetes uramnak Kossuth Lajosnak, annak a magyarok szentjének, megirtam ki vagyok, meg hogy miféle vallásom van nékem.)*

Ugy veszem észre téns uram! hogy nagyon szorul a kapcza Taliány országba, apritják már a szalámiba való hust, hanem hát csak az a baj, hogy az a taliáncsászár meg Napoleon nem mer a dolog élire állani, hanem csak ugy kerülgetik a magok jobbvóltát, mint a macska a forró tejet. Garibaldi urammal meg csak ugy cziczáznak, hol itt, hol amoda fogják el, oszt megint eleresztik, már csupa nevetség az egész dolog, — hanem ugyan mir is nem teremti már egyszer képen azt a ki elibe áll, hiszen nem illik az uram, egy olyan hatalmas emberrel gyermekeskedni.

Az országgyülésen is csak az ut csinálással veszödik minden ember, még sem birunk az igaz utra jutni. Alkotmányos boldogságunk árát kifizettük már a quótával, s ezután már nem lesz egyibb dolgunk, mint hasra fekudni a gyepen s pipaszó mellett lesni, mikor jön az adószedő fináncz az ángáriáért.

Csak furcsa dolog a téns uram! hogy 19 esztendő multával is ugy fél a nimet katona a honvédtől, pedig most még kucsi puska sincs a kezébe, de még az a régi honvéd sincs meg, hanem csak egy kis papirosra van nyomtatva, és mégis ugy fél a német katona tőlle, elkezdve a gyenerálisától le az utolsó fikáig. Ki van adva a parancsolat, hogy egy katona se merje kezébe venni.— Szegény papiros honvéd! hajdani dicsőségedtől még ma is retteg a gyáva tömeg, feltámadt szellemednek le győzhetetlen fegyverétől, a szabadság eszméjetől fél az önkény rosz lelkiismerete. De hát hadd reszkessék, hadd ölje a rosz nyavaja, itt az idő, hogy a honvéd, ne bagnéttal ölje le elleneit, ha nem avval a szellemi fegyverrel, a minek se vontcsövü ágyú, se rakéta, se pléhgallér, se zöldtollas pofonütött kalap, sem semmi hitvány potentát nem fog többé ellene állani. Lássa kelmed téns uram! az ilyen históriák végett küldik Bécsbe a sok aranyat meg ezüstöt.

Annyit akarok még mondani kigyelmednek téns uram! hogy hát már annyira le járt a becsülletem, hogy még a komenczió ujságot sem küldik meg nékem. Köszönöm szépen, — se baj, — megélek én azért, ugyis neki uszitott kigyelmed a türésnek — majd türök hát és hallgatok. —

Karakán Marczi
gulyás-bojtár.

*) *Jól tetted Marczi szógám!*

Hogy párolog el az a

Denique mindig csak az uri koldusok az elsők, hiába! a kinek az ördög barátja, a miniszter is annak adja.

Pattantyúk.

A horvátokkal csak nem vagyunk még sehogy se. C s e h királyi biztos ur bizony nem igen sokat lendit Fiuméban, még megérjük hogy maga is beáll h o r v á t n a k. Ki telik tőle.

A Pesti Napló azt mondja, hogy a d ó n é l k ü l papiros pénzzel csak néhány hónapig lehet kormányozni, de az ily rendszernek vége egy óriás bukás volna. E tant ugy látszik leginkább felfogta az osztrák kormány, mely határtalan adóztatás mellett, 18 év óta kormányoz már bennünket p a p i r o s s a l.

Lónyai miniszter ur nagy zenekedvelő lehet, hogy a közösügyi költséget olyan jól kitudta k ó t á z n i. Az igaz, hogy jó bandája is van, mégis bandástól együtt mindig a szerént járja a kállai kettőst akarám mondani a dualismus keringő tánczát, mint a hogy Beust h u z z a neki.

Arról értesitenek bennünket, hogy több helyen az elöljáróság szolgabirói utasitást kapott, hogy sem a Magyar Ujságot, sem pedig a Ludas Matyit ne járassák, — hanem ezek helyébe rendeljék meg inkább a Népbarátot meg az Esti lapot.

Ezen s z o l g a b i r ó uraknak aligha azt nem mondaná a józaneszü és becsületes magyar ember, ki szavok után indulna: „az is hunczut volt a ki komendálta.“

Az „Alföldi Hirlap“ szerkesztője közölvén a Kossuth 2-dik levelét, kihagyta abból a belügyminiszterre vonatkozó részt. Bizony tudós kolléga ur! kár a szent igazságot m e g h e r é l n i.

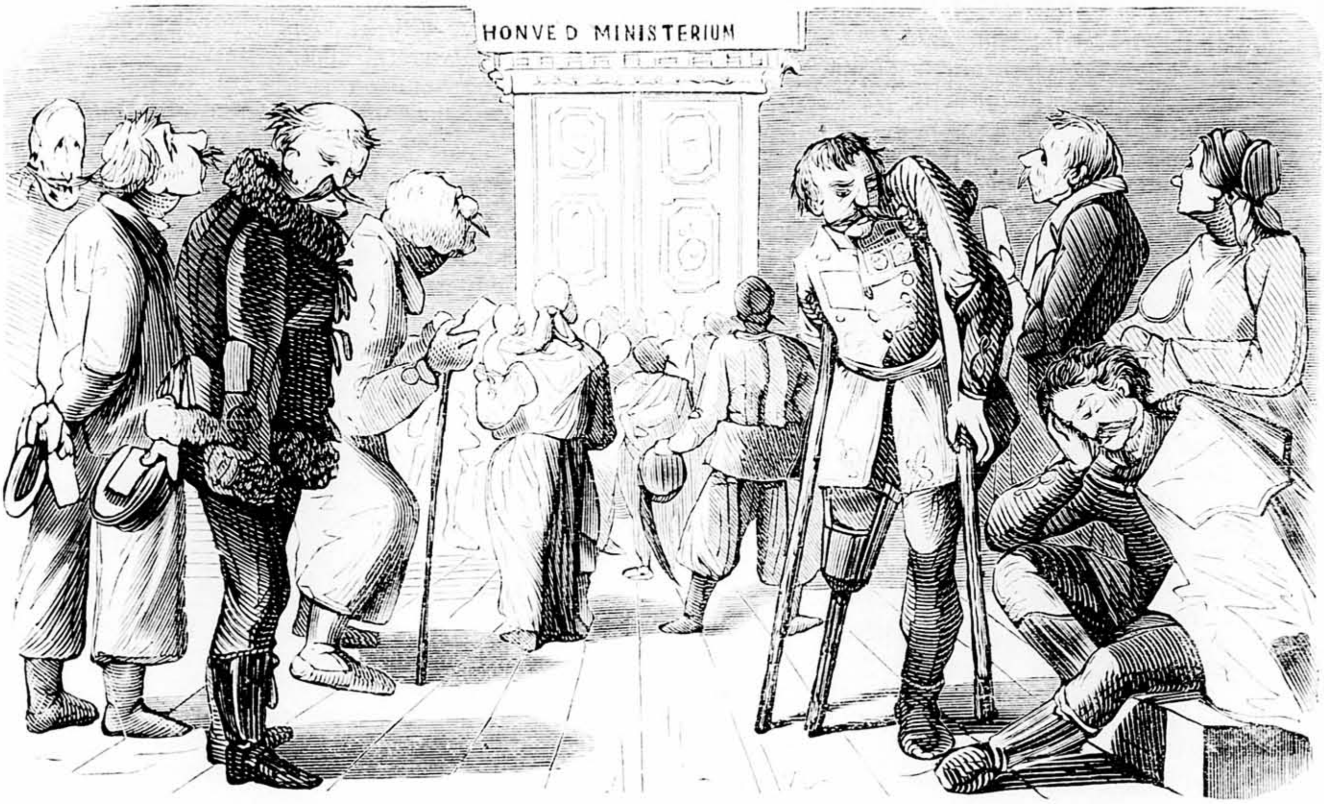
Debreczenben a Don Miguel ezred térparancsnoksága épületén a régi nagy kétfejü sas alá még egy fiatalabb idei kétfejü sasocskát is oda bigyeztettek. No itt beteljesedett Lisznyai Kálmán következő vers sora: „C s a k s a s t n e m z e n e k a s a s o k.“

A régebbi időben egy fiatal papot azért csapott ki a vaskalapos szent czéh, hogy egy mulatságban elfeledte megtánczoltatni a papnékat és papleányokat. Most meg egy fiatal pap — okulva elődе szerencsétlenségén — kapta magát, nem csak a papleányokat, hanem m a g u k a t a z ö r e g p a p o k a t i s m e g t á n c z o l t a t t a, (a hirlapokban.) Ezt meg aztán a z é r t c s a p t á k k i.

Most már tudja az ördög, hogy kell egy fiatal papnak tánczolni, vagy kit kell megtánczoltatni a papot e vagy a papnét? mert ugy járni, mint az öregek fujják, a fiatalok még nem tudják, nagyon németes az öregek taktusa, mintha Bach tette volna kótára.

Pozdeck pesti harangöntő a lapokban hirdeti, hogy harangjai igen könyen kongathatók. Hasonlók hát a mostani státusférfiakhoz, mert ezek Bécsből egy szál dróton is ide oda r á n g a t h a t ó k.

bizonyos 100,000 darab arany?

Mikor aztán azokra a nyomorékokra kerülne a sor, kik a segélyzést igazán megérdemlenék, becsukják orruk előtt az ajtót s azt kiáltják belülről: **„nesze semmi, fogd meg jól."**

„Atyámfiai körösiek! mit mondanátok reá, ha a czeglédiek adósságát kikellene fizetnetek?" igy kiálta fel Pálffy a Márcziusban 1848-ban, midőn az országgyülésen a felett folyt a vita, hogy elvállalja e az osztrák kormány által reá rótt 200 milliót Magyarország?

Most pedig 1867-ben a körösiek kiáltanak Pálffyra ekképpen: Atyánkfia Pálffy Albert! az „Esti Lap" érdemes szerkesztője! mit mondasz arra ... hogy a németek adósságát circa 2000 milliót nekünk magyaroknak kell megfizetni? ugyan nem jobb lett volna akkor a 200 milliót kiszurni?"

Olyan szél is kezd lengedezni innen onnan, hogy az országgyülés mostani többsége még Kossuth apánk ismét számüzetésére is hajlandó volna?

No csak azt probálják meg, akkor aztán többé nem országgyülésünk, hanem országos gyülöltségünk lesz minekünk ez a többség.

A napokban egy kis társaságban, — hol egy pár apróbb miniszterialis hivatalnok is részt vett — valaki igen feldicsérte a minisztereket, hogy minő ügyes mindenik a maga fakkjában.

Ügyesek biz azok édes atyámfiai mindnyájan, még pedig közösügyesek.

Sokan összezavarják a magyar Tiszát a német Thaiszal, pedig hát ég és föld köztök a különbség,— és mig a magyar Tiszát a józan ész, a német Thaiszot pedig Simon Flórent szabályozza.

Sokan kétségbe vonják, hogy báró Keménynek a Pesti Napló érdemes szerkesztőjének a „forradalom után" czimü munkáján kivül valami érdeme lenne. Van biz annak még több is, p. o.

1-ször, a báró igen jól tud deákul, mindig deák nyelven beszél.

2-szor, neki minden szabad, még személyeskedni is, mert hát nőtelen agglegeny — még nincs felesége.

3-szor, Zsigmond királyt utánozza, most ő Napló király, miként Zsigmond Kont és társait lenyakaztatá, ugy ő is szeretné Kossuthnak fejét venni. Ennél is több érdem kéne még?

Még ilyenféle telegráf depesch sem érkezik minden laphoz egyhamar: Pécs october 14. délután 2 óra 50 percz Ludas Matyinak.

Ronaky Ignácz, Waisz Antal, Keresztes Imre, Scheirer Antal, Obetkó Zsigmond uraknak és Ronaky Vinczenőnek sziveskedjék lapját oct. 1 től fogva, még a mai postán megküldeni, az előfizetési pénzt félévre holnap után fogja megkapni a postán. *Ritkay.*

Az ily prenumerátionális ritkaság csak is olyan kerületből kerülhet, mint a pécsi kerület, mely Kossuth Lajos nagy hazánkfia fiát Ferenczet képviselővé választotta. Éljenek!

Reactió és opportunitás.

Tombol a kedves Pesti Napló!
Mintha lenne fülében tapló.
A sok kormánylap mint a sáska —
Fülünket is majd majd lerágja.
Szilárd nemzeti törekvésünk,
Melyet nyilvánitni nem késünk,
Ez opportunitás vitézi!
Oh mily gyülölt szemekkel nézik?
S elnevezik **reactiónak . . .**
Minő értelme van e szónak?
Ránk kennek sok oly szörnyü vádat:
Hogy még hallgatni is gyalázat.
A ki nem közügyes kvótás,
Az itt mind szerencsétlen flótás;
Jobb lett volna vakon születni,
Mint szabadságot emlegetni.
De vizsgáljuk meg csak okával,
Mit akarnak e nagy lármával?
Mi az a rettentő nagy vétek?
Mért vagyunk veszedelmes népek?
Vessünk magunkal kissé számot,
E **reactió** hogy mit ártott?
S az **opportunitás** szent elve!
Mi áldást hozott a nemzetre?

Hogy ha egy jámbor ujságiró!
Nem kérdezve a sajtó birót,
Szellőztetni kezdi az elvet.
Mit Deák hatvanegyben felvett;
Mit akkor szabadon vallhatott . . .
Daczára hogy önkény uralgott.
Most neki áll az egész sajtó:
„Idők Tanuja,“ „Pesti Napló“
„Magyarország“ és az **„Esti Lap“**
Káromolja, szidja minden nap,
A minisztertől le az irnokig . . .
S a jámbort érette majd felkötik,
Mert ez veszedelmes **reactió!**

De mikor a közösügy bölcse!
Hogy megmutassa vajjon bölcs-e?
Megsem kérdezve mit mondunk mi —
Bécsbe megy titkon alkudozni . . .
S hogy megmutassa tettel szóval,
Hogy a nemzet ügyéért él hal:
A fekete-sárga zászló védelmére . . -
Kikél pártja lelki gyönyörüségére . . .
No az persze **opportunitás?**

Ha egy bizalmas társaságban,
Hol nem árulnak macskát zsákban,
Egyik tagja a diszes körnek
Politikai vitát kezd meg, —
S vélvén, hogy szava nem lázitás —
Csupán vélemény, nyilvánitás . .
S még nem is gyanitván az árva,
Hogy titkos kém figyel szavára,
Kimondja nyilt világos szóval: —
Téves uton jár a jobboldal. —
Hogy ily czifra alkotmány mellett
Osztrákká lesz a magyar nemzet.
Gyönyörü szép szólás szabadság! —
Bekisérik az isten adtát;
Mert ez rettenetes **reactió!!**

Hanem mikor egy védtelen nő
Bujdosva a honi földre jő, —
Fáradva, tikkadtan, betegen —
Hogy egy kissé pihenése legyen . . .
S látva őtet elhagyattatva,
Még a kősziv is könyre fakadna. —
De amaz urak bölcs akaratja,
A rokoni karból kiragadja . . —
S mert testvére számüzve távol
A haza sorsán könyez, gyászol, —
Nem szenvedheti a hazába:
Kiüldözi a nagy világba, . . .
Már ez aztán **opportunitás??**

Ha a népnek apraja nagyja . .
Magát rábeszélni nem hagyja,
S követve szivének sugallatát:
Azt választja követnek, kit imád.
Ki a nép jogáért cserébe —
Magát döntötte bajba vészbe,
Hogy jogáért tovább is vivna:
Bujdosásából visszahivja, —
Oh ez borzasztó **reactió!!!**

De mikor egy miniszter tanácsos,
Kit mellőzni lenne csak tanácsos . .
Ujra fellép országos követnek.
S kortesei mindent elkövetnek,
Hogy részére téritsék a népet,
Jegyzőkönyvet zászlót öszvetépnek
De a nép törvényre utalva . . .
Jogát békesen gyakorolja;
Ekkor kinyitják a megye házat,
Kirohan egy egész vitéz század . . .
Vezényszóra szép csata rendben —
Hogy a választás szebben menjen,
Szuronyt szegezve a nép ellen
Sortüzet ad vagy három izben:
Vér és holttest boritja a tért.
— Hanem hát a tanácsos czélt ért . . .
Ez szinte csak **opportunitás???**

Ha egy nemzeti irányu lap,
Mely hitvány zsoldot senkitől sem kap,
Mely csupán az igaz ügyet védi, —
S ezért a jó szót nem kiméli . . .
S kiadja a Kossuth levelét —
Mit rajongva üdvözöl a nép —
Ez persze rettentő **reactió!!!!**

Hanem ha egy áruló gaz róka,
Ki másutt rég akasztófán lógna,
Kire egy nemzet szenvedése, átka . .
Isten bosszuló ostorát kivánja,
A ki dögvésze nemzetének, —
Homlokán a vádoló bélyeg, —
S benne mindenki borzadva látja:
A teremtő képét meggyalázva. —
Ha egy ilyen bitang embernek
Zsoldos lapok védelmére kelnek:
Ez csupán csak **opportunitás????**

Hanem hát jól van jól, ti fényes nagy urak!
A közvéleménynyel huzzatok bár ujjat —
S ti zsoldos tolluak perczegjen pennátok,
Mi bizony nem igen hederitünk rátok.

A nép hozzátok ugy sem járul.
Ismeri a harist szaváról . . .
Jól ismer, hisz máskor is látott . . .
— Mikor a muszkát behoztátok. —
Hordozzátok zászlótok bár széjjel . . .
Az opportunitás jelvényével:
A mi zászlónk, — magasztosb látvány!
Háromszinü mint a szivárvány;
Küzdünk alatta szivvel, észszel,
Szembe szállva viharral vészszel.
Előttünk lobog a szövétnek:
„**Világosság s jog** kell a népnek.“

Döbrögi.

Adomák.

A tavalyi burkus háboru kezdetekor olvasván a tépei ember a politikai ujdonságokban, hogy az „ausztriai császár ő felsége az istenre bizza igaz ügyét s fegyvere szerencséjét“ nagy komolyan jegyzi meg hallgató komája: „Nagy Pesta csikós is az uristenre bizta egyszer a ménest s annyi kárt vallott, hogy hat esztendeig ült miatta a vármegye tömlöczében

Szőlőpásztorokat fogadott Kocson a hegybiró B . . uram. Mikor kiálitotta őket a hegyre, négyszemközt mindeniknek megmondta, hogy a szőlőnek — mit megesznek — csutáját elne dobálják, hanem takaritsák meg szépen és szüretkor majd adják be neki, mert ő télen át csont fájásban szenved és szőlőcsuta fürdőt kell használnia.

Szüretkor aztán be is adta mindenik pásztor hordó számra a szőlőcsutát hüségesen. „No ilyen adta szőlőpusztitói — förmed reájok a hegybiró B . . . uram — nem kell nekem szőlőcsuta fürdő, hanem csak azt akartam megtudni, hogy ki mennyi szőlőt emészt el, — hanem most már eltakarodjatok, mert ha minden éjjel meglopták volna is a hegyet, még sem lett volna annyi kár, mint a minőt magatok tettetek. Nem kaptok fizetést egy krajczárt se.“

Még egy pár ártatlan adoma pár nélkül magába

Salavári Jakab ur oly pontos fizető volt, hogy sohasem maradt senkinek adósa egy krral sem. Egyszer azonban azt álmodta, hogy a susztarnek a fejelés árával adós maradt, s midőn fel ébredt e szokása ellen való körülményen ugy meg ütödött, hogy ujra lefeküdt álmodni, s addig eröltette a dolgot, mig álmába csakugyan kifizette a susztert. Na már az ilyen embert spirituszba kell befőzni s eltenni a muzeumba a ritkaságok közzé.

Ipar- és kereskedelmi kuriózum.

Fütyöl a szé, az idő már öszre jár s maholnap a tél is a nyakunkon lesz, közeleg a pesti vásár, ezt csak azért tudatjuk elöre a közönséggel, hogy leginkább ekkor szokott nyakába akasztani egy kis melegebb gunyát, Deák-köpenyt vagy pedig Böszörményi-gubát, már a mint a b gyeláris tartalma vagy politikai elve magával hozza. A falusi ember különösen azt szokta nézni, hogy hol adják olcsóbban, rendesen a Jordánok ruhatárait keresi fel az országut hosszában, hol aztán jó drágán nyakába sózzák az ocskából oktroyált uj budát, mely két heti viselés után anyira elkeshed és szerte mállik, hogy a tölteléke, — mely áll: *papirosból*, *rongyból*, *gubadarabból*, *skatulafedélből*, *tehénszőrből*, *szalmából*, *posztószélből*, *czindhelczliből*, *czizmatalpból*, *hózentrágerből*, *nyárfalevélből*, *pester neuer Lloydból*, *pászkából*, *nyulfarkból*, *csepüből*, mindenféle *közösügyes matériából és nyavalyából* — csak ugy omlik ki belőle, ha az ember harmadik héten is magára akarja venni. Ily gseftet csinál a jóhiszemben vásárló falusi ember a zsidóknál, miért is a Jordánok ruhatárát épenséggel nem ajánljuk senkinek, vagy ha pedig valaki mégis kapriczirozza magát arra, hogy pénzét csakugyan a zsidó zsebébe csusztassa, figyelmeztetünk mindenkit, hogy ha ezeknél a handlé magazináriusoknál vásárol, hát bis-kával járuljék mindegyik téli kantushoz, mert megjárja, ha még a töltelék közt szamárbört is akasztanak a nyakába, a mi pedig nem jól jönne ki, mert igy az emberből Leo in pelle asini lenne.

Hanem ajánljuk nem csak a falusi atyafiaknak, hanem a fővárosi közönségnek is **Macho Károlynak** a váczi-utczában a „**fekete medvéhez**“ czimzett *gyapju-*, *szövet-*, *posztó-* és *selyemből* álló nagyválasztéku raktárát, hol a vevő jutányos árakon kénye kedve szerént válogathat a legjobb anyagu portékákban; mi több és mi különösön ajánlható a tisztviselőknek *félév alatti részletes lefizetés* mellett ugyanitt egész kész öltözetek rendelhetők meg.

Ha valaki pedig az iparversenyt tartva szem előtt, a fekete medvénél nem köthet alkut, szabad a vásár, egy ugrás oda csak **Hazai Lajos** szabómesternek a „**kecskepásztorhoz**“ czimzett boltja a hatvan utczában, átellenben a Kamonkávéházzal, hol 13 krért pompás czikoriás kávét ihatni. Hazai e derék hazafi csak rá néz a kuncsaftra és rá teremti az emberre ugy azt a mundirt, mit csinaltatni akar vele — a nélkül, hogy megmérné mással mint a szemével — hogy bizon Ujházi Ludas Matyi rajzolója sem pingálhatná rá különben.

Mi kell nekem?

Én is voltam Schmerlingharczos,
Bachizáltam is hol kellett.
Érdemeim ott diszlenek . . .
Magas czilinderem mellett.
Szenvedtem is ez elvekért,
Nyeltem piszkot sokat, nagyot,
Méltóságos nagy uraim!
Kérek tehát egy **csillagot**.

Én is irtam a jog ellen,
Értem a magyarok jogát, —
Ha azt mondák, hogy nem értem:
Felmutattam a diplomát.
És e jogért mit szenvedtem?
Még a szégyen ma is éget:
Méltóságos nagy uraim!
Kérek tehát **nemességet**.

Mikép Török János bátya!
Én is erősitém nagyon . . .
Hogy akinek miniszter kell,
Annak nem sok esze vagyon.
S mit szenvedtem ez elvekért?
Egész valóm most is reszket.
Méltóságos nagy uraim!
Kérek tehát egy **keresztet.**

Voltam fináncz, voltam zsandár
Voltam spiczli, — tanum az ég!
Hü voltam mindig, mint az eb . . .
Ha egy kis koncz mutatkozék.
S mindezen érdemek mellett . . .
Rágalmazám a baloldalt, —
Méltóságos nagy uraim!
Kérek tehát jó **hivatalt.**

Köpönyesi Hajlongi Judás.

Diszkurszus

I c z i k szomszéd és M i h á l y gazda között.

Mihály. Na szomszéd a jövö héten nagy dolgok fognak történni.

Iczik. Hugy hugy Mihály gazda! tolán Gorrabaldi bekhüszünt Rumába?

Mihály. Az is könynyen meglehet, hanem hát egészen más, a mit én akarok ujságolni szomszédnak.

Iczik. Mundja khi hát khedves Mihály bácsi! mert thöstént khiforja uldalamat a khiváncsiság.

Mihály. H á t a T i s z á t á t v e z e t i k a D u n á n.

Iczik. Hát hugyan türténhetik ez meg ulyan hirtelen?

Mihály. Csak ugy szomszéd! hogy a dunántuli kálomisták Tisza Kálmánt választották főkurátornak és most october 22 én fogják tul a dunára Komáromba vinni, és a főkurátorságba ünnepélyesen beigtatni.

Iczik. Nahát adja az Izsák, Jákob és Ábrahám istene! hugy ógy árassza khi uttan a szabadság lelkhét mint a Tisza szukta khiárasztani a vizet a legnedvesebb esztendüben, és ógy ledünthügesse az elüithél etek bástyáit az emánczipátionra nézve, mint a hugy a Tisza szukta széles jó khedvében az árja elleni thültéseket . . . és ulyan bü áldás fokhadjun nyumain, mint a minü szukutt lenni a Tisza áradása otán.

Mihály. Ennye Iczik szomszéd, még ugyancsak szépen kifundálta ám a jó kivánságát, nem hiszem, hogy az instellátión különbet mondanának ennél. Én már csak annyit teszek hozzá, hogy ámen és ugy légyen.

Eredeti bizonyitvány.

Tisztelendő professor ur!

Hogy Simonyi Károly tegnap az iskolából kimaradt nem az ő hanyagsága, vagy rosz akarata következménye, hanem olyan körülményeké mely egy pár csizma tulajdonának megrongyosodásával a csizmadia illendő biztatásából a mezitlábosság áristomának meghosszabitására igen gyakran eredményeztetni szokott.

Alázatos szolgája

D e l y M á t y á s
állatorvos.

Üdvözlet

a v i l á g o s i v i l á g i t á s r a.

Nohát most már minden világos,
Ki volt világitva **Világos!**
Kedv is vala benne virágos . . .
Hijába azt takarni már most. —
Hanem hát még az is világos . . .
Görgeinek dukál egy ágos . . .
A lesz még csak majd a virágos.

Ludas Matyi gyorspostája.

Ki most azs, országban
Legnagyobb poéta?
Mondja meg est nekem
Azs a böles **diéta!**
Na ha nem tudja hát
Majd megmondom én la . . .
Hát ezs a poéta . . .
Báró Wenckheim Béla!
Kossuth nagy apóra —
Nem rég ö kompónált . .
Egy lassu somoru
Siralmas sip **nótát.**

Kedves előfizető gyüjtőinknek: Nyiri Bálint, Szathmáry Károly, Bán János, Simásko Boldizsár, Ritkay János és Pokopecz I. honfiaknak legőszintébb köszönetünket **kuldjuk.**

Kiadói sürgöny.

Nagytiszteletü Petrásovits Sándor lelkész urnak Vidrányra: A czimszalag kiszedése alkalmával tévedésből maradt ki tiszteletességed becses neve s ez a lap kimaradásának oka. Szives elnézéseért és hosszas türelmeért bocsánatot kérvén, jövőre intézkedtünk, hogy lapját egész éven által rendesen megkaphassa.

Rajzoló **Ujházy.** | Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **MÉSZÁROS KÁROLY.** | Metsző **Horváth.**

Kiadja és nyomtatja az Első magyar egyesületi könyvnyomda (Fanda és társai) 3 korona-utcza 18. sz.